telugubooks

దారి చూపులు

మరో అయిదు నిముషాలు పడుతుంది. ఆమె అటుగా రావడానికి: అయిదు నిముషాలు కాదు. అరగటయినా నిల్చుంటాడు. ఆ నిరీక్షణలో ఆతనికి ఆనందం వుంది. ఆ తర్వాత ఆఫీసర్ చేతిలో ఎన్ని చివాట్లు తిన్నా లంచ్ తర్వాత ఆలస్యంగా వచ్చినందుకు భరించగలడు.

ఆ రోజు అనుకోకుండా ఆలస్యమైంది. సరిగ్గా రెండుంబావుకి ఆమె అటుగా పోతూ అతనికి కనిపించింది.

కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపే అందం కాకపోవచ్చు ఆమెది. ఆమె కళ్ళలో వింత ఆకర్షణ వుంది. అవి పెదాలు కావు. రెండు లేత తమల పాకులు. ముక్కు, గడ్డం, ఆమె ముఖంలోని ప్రతీభాగం దేని ప్రత్యేకత దానిదే! ఆలాగే చూస్తుండాలనిపిస్తుంది.

ఆ కోరికలో కామం లేదు. ఆరాధన వుంది!

మర్నాడు సరిగ్గా రెండుంబావుకి కనిపించిందామె పుస్తకాలతో వెళ్తూ.

ఆ మర్నాడు....మర్నాడు....

అలా మరో నాల్గు రోజులు ఆమెని అదే టైమ్‌కి అటుగా వెళ్తుండే చూశాడు శేఖర్.

ఆమెను చూసినప్పుడల్లా అతని మనసు ఓ క్రొత్త ఉద్వేగానికి లోనవసాగింది!

ఎన్ని పనులున్నా మానుకుని సరిగ్గా ఆ టయిమ్‌కి అక్కడికొచ్చి నిలుచుని, వెళ్తున్న ఆమెను మౌనంగా చూస్తూ ఆరాధించడం నేర్చుకున్నాడు.

సాయంత్రం సరిగ్గా ఆఫీసు వదలగానే తాను ఇంటికి వెళ్తుంటే ఆమె ఎదురొస్తుంటుంది. అప్పుడు రెండోసారి ఆ దేవత దర్శనం.

కేవలం ఆమెను చూడడంకోసమే అతను ఆఫీసుకి శలవు కూడా పెట్టకుండా రాసాగాడు.

ఏ కారణంచేతనయినా ఒక్కరోజు ఆమె కనిపించకపోతే అతను మనసు పడే అవస్థ వర్ణనాతీతం.

ఇప్పుడతను ఉన్న పరిస్థితి అదే!

నిన్న ఆమె ఆటుగా వెళ్తూ కనిపించలేదు.

ఎందుకు రాలేదు? వంట్లో బాగుండలేదో? మరేమి కష్టమొచ్చిందో?

ఒడ్డునపడ్డ చేపలా అతని మనసు కొట్టుకోసాగింది. ఈ రోజయినా వస్తుందో- రాదో? రకరకాల ఆలోచనలు ఈగల్లా అతని మనసుని ముసిరి బాధించసాగాయి.

దూరంగా కనిపించిన ఎర్ర చీరని చూడగానే అతని కళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి.

ఆమే! సందేహం లేదు.

ఎంత దూరంనుంచి చూసయినా తన దేవతను గుర్తించగలడు.

తన పేరుకూడా తెలీని ఓ జీవి తనని చూడడం కోసం అంతగా తపిస్తోందని ఆమె ఊహించనయినా ఊహించగలదా? — అతనికి నవ్వొచ్చింది.

ఆమెను చూస్తే చాలు. మనసుకి అదో విధమైన తృప్తి. చూడకపోతే ప్రపంచమంతా శూన్యంగా అనిపిస్తుంది.

ఆమె వయసులో వున్న ఆడపిల్లే కావచ్చు. తానూ వయసులో వున్నవాడే కావచ్చు. ఆమెను చూస్తుంటే శారీరకమైన కోరికలు విజృంభించవు. మనసుకి మలయమారుతం తాకినట్లనిపిస్తుంది. ఆమెలో సాధారణంగా ఏ ఆడపిల్లలోనూ కనిపించని ప్రత్యేకత ఏదో వుంది. అదే తను ఆమెకోసం పరితపించేటట్లు చేస్తోంది!

ఆమె దగ్గరికి వచ్చేసింది.

అతని చూపులు ఆమెమీదే కేంద్రీకృతమయ్యాయి.

చూసీ చూడనట్లు ఆమె అతనివంక చూసింది. ఆ చూపులోని భావానికి విలవిల్లాడిపోయాడతను.

ఎంత నీచంగా చూసింది!

రోజూ ఇక్కడ నిలుచుని వళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుని చూస్తున్న ఈ రౌడీవెధవ ఎవడో- పనీ, పాటా లేనట్లుంది అన్నట్లున్నాయి ఆమె చూపులు.

ఆమె చూపుల తూపులకు తట్టుకుని చూసేసరికి పదడుగులు వెళ్ళిపోయింది.

ఆఫీసులోకి వచ్చి కూర్చున్న తర్వాత కూడా అతని మనసు మనసులో లేదు.

"ఏం గురూ! మీ హీరోయిన్ ఇవాళకూడా కనిపించలేదా? ఏమిటి అలా వున్నావ్?" పక్కసీట్లో కూర్చున్న రామచంద్రరావు జోక్ వేసాడు శేఖర్ మీద.

కనిపించకుండా వున్నా బావుండేది! కనిపించక నిన్న బాధపెడితే, కనిపించి ఈ రోజు బాధపెట్టింది!

ఎంత పీచంగా చూసింది!

తనని ఓ రౌడీగా జమకట్టి వుంటుంది.

ఇంతవరకూ ఆమెను కలకరించనుకూడా పలకరించలేదు. ఇప్పుడామెలో కలిగిన నీచభావాన్ని ఎలా పోగొట్టాలి?

విపరీతంగా ఆలోచించసాగాడు.

ఓ ఉత్తరం ద్వారా ఆమెకు తన మనోభావాలు తెలియజెయ్యాలి. అదీ ఈ రోజు సాయంత్రమే!

వెంటనే వుత్తరం రాయడానికి వుపక్రమించాడు.

పేరు తెలీదే. ఎలా సంబోధించాలి!

ఆఁ ...

"రెస్పెక్టెడ్ మేడమ్,

రోజూ మిమ్మల్ని పనిగట్టుకు చూస్తున్నానని నన్ను ఓ రోమియోలా భావిస్తారేమో భయంతో ఈ వుత్తరం రాస్తున్నాను. నాకు మీరంటే ఓ ఆరాధనాభావం. మిమ్మల్ని చూస్తుంటే అదో తృప్తి. అంతకుమించి మరే నీచభావాలూ నాలో లేవు. కాబట్టి దయచేసి నన్ను అపార్థం చేసుకోక మీ పేరు తెలియజేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

—శేఖర్."

ఈ రోజు సాయంత్రమే ఈ వుత్తరాన్ని ఆమెకి అందివ్వాలి. ఆమెలోని అనుమానాల్ని పూర్తిగా పోగొట్టాలి. మిమ్మల్ని చూస్తుంటే సాధారణంగా కలిగే నీచభావాలు కలగవని నచ్చచెప్పాలి. నిశ్చయించుకున్నాడు శేఖర్.

సాయంత్రం అయిదున్నర కాగానే బయటపడ్డాడు.

ఎవ్వరితోనూ కలవకుండా ఒంటరిగా బయల్దేరాడు. అలా బయల్దేరితేనే ఆమెకు వుత్తరాన్ని అందించగలడు.

అతని ముందు కొలీగ్స్ నలుగురు జట్టుగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, నవ్వుకుంటూ వెళ్తున్నారు. వాళ్ళకి కొద్ది వెనగ్గా శేఖర్.

దూరంగా సందు మలుపు తిరిగి ఆమె కనిపించింది. శేఖర్లో దడ ప్రారంభమైంది.

"వురేయ్! మన శేఖర్ స్వప్న సుందరి వస్తోందిరోయ్!" ముందు వెళ్తున్నవాళ్ళలో ఒకడు గట్టిగా అన్నాడు.

"మనవాడు ఎన్నాళ్ళిలా మూగ వేదనని అనుభవిస్తాడు? ఇవాళ నిలబెట్టేద్దామా?" మరొకడు వెంటనే అందుకున్నాడు.

శేఖర్లో దడ పెరిగింది.

కొంపదీసి ఆమెను వీళ్ళు నిజంగా నిలదియ్యరు కదా!

ఇంతలో ఆమె దగ్గరికి వచ్చేసింది.

"హాయ్ మేడమ్! ఆగండి...." ఒకడన్నాడు.

తడబాటుతో ఆమె వేగాన్ని పెంచింది.

"వన్ మినిట్....వెళ్ళిపోదురుగాని...." వెనక్కి తిరిగారందరూ, తమని దాటి వెళ్ళిపోతున్న ఆమెను ఆపాలన్న దృష్టితో.

"వెరీ గుడ్ .... శేఖర్! నువ్వూ మా వెనుకే వున్నావా? అదిగో, నీ స్వప్నసుందరి వెళ్ళిపోతోంది. విషయం తేల్చేసుకో...." వెకిలిగా నవ్వాడొకడు.

శేఖర్ మొహంలో కత్తివేటుకి నెత్తురు చుక్కలేదు. ఆమె అతని పక్కకి వచ్చింది.

ఆమెకి అందించాలని వుత్తరాన్ని పట్టుకున్న చేతిని ముందుకు చాచలేకపోయాడు.

తలెత్తి పరమ నీచంగా అతని వంక చూసి, అస్తవ్యస్తంగా తలని పక్కకి తిప్పుకుని ముందుకు వెళ్ళిపోయిందామె.

ఆమె కళ్ళు అందంగా కనిపించలేదు తనకి. నిప్పుల్ని కక్కుతున్నట్లనిపించాయి. చూపులు మలయమారుతం వీచినట్లు అనుభూతిని కలిగించలేదు. ఓ తుమ్మెణ్ణి చూసినట్లు చీత్కారాన్ని వెళ్ళగక్కాయ్!

తట్టుకోలేకపోయాడు శేఖర్. గుండెల్ని పిండినట్లు తల్లడిల్లసాగాడు.

విసవిసా వెళ్తున్న ఆమె పిరుదుల్ని అటు ఇటు తాకుతున్న జడ పడగ విప్పి బుసలు కొడుతున్న నాగుపాములా అనిపించసాగిందతనికి.

అక్కడ నిలబడలేక అటుగాపోతున్న ఆటోని కేకేసి ఎక్కాడు. మిత్రులు చెబుతున్న 'సారీ....' లేవీ అతని చెవిని చేరలేదు.

ఆ రాత్రల్లా రూమ్‌లో నిద్రలేకుండానే గడిపాడు శేఖర్.

తన దేవతని నడి బజారులో నవ్వులపాలు చేశాడు - అదే అతని వ్యథ.

తన ఆరాధన ఎవరికీ తెలీకుండా జాగ్రత్త పడాల్సింది - అదే తను చేసిన తప్పు. పదే పదే అనుకున్నాడు.

ఏ రోడ్డు మీదయితే ఇవాళ ఆమె ఏడ్పించబడిందో - అదే రోడ్డు మీద, అదే ప్రదేశంలో ఆమెకు క్షమాపణలు చెప్పుకోవాలి. అప్పుడే కొద్దిగా నయినా తన మనసుకి ఊరట కల్గుతుంది.

ఎప్పటికో చిన్న కునుకు పట్టింది శేఖరానికి.

మర్నాడు రెండు గంటలకల్లా రోడ్ మీద నిల్చున్నాడు.

ఒక్కడే కాదు-నిన్న ఎవరెవరయితే ఆమెని మాటల్తో బాధించారో వాళ్ళందరితో! ఆమె దగ్గరకు రాగానే వాళ్ళందరి సమక్షంలో ఆమెకు క్షమాపణలు చెప్పుకోవాలి. తనదేవతకి తనవల్ల మనస్తాపం కలగకూడదు!

దూరంగా వస్తూ కనిపించిందామె.

ఇప్పుడామె మనసులో తను రాక్షసుడు! ఈ ఆలోచనే తట్టుకోలేకపోతోంది అతని మనసు.

ఆమె పక్కన ఆ యువకుడెవరు? ప్రియుడేమో? అందరిలా ఆమే ఈ ఆకర్షణకు అతీతురాలు కాదా?

శేఖర్ మనసు బాధతో మూల్గింది.

వాళ్ళు దగ్గరికి వచ్చేశారు.

అతని మొహంలో ఆమె పోలికలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి! బహుశా అన్న అయివుంటాడు!

వాళ్ళు శేఖర్ పక్కకి వచ్చేశారు.

వాళ్ళన్నయ్య వున్నా పర్లేదు. అందరి ముందూ నిన్నటి సంఘటనకు క్షమాపణలు చెప్పుకోవాలి.

గొంతు సవరించుకున్నాడు శేఖర్.

వాళ్ళిద్దరూ ఆగారు.

''ఇతనే అన్నయ్యా!....'' అందామె చిన్నగా.

''ఇదిగో మిస్టర్! ఉద్యోగం కూడా చేస్తున్నావ్. చదువుకునే ఆడపిల్లల వెంటపడి గోల చెయ్యడానికి సిగ్గులేదూ? అంతగా వళ్ళు కొవ్వెక్కితే ఆ రంధి అణచుకోడానికి డబ్బులు పారేస్తే కోకొల్లలు అలా గౌరవ కుటుంబాలకి చెందిన పిల్లల వెనకబడి గొడవచేస్తే పళ్ళు రాలగొట్టించాల్సి వస్తుంది జాగ్రత్త!....నీకేకాదు, నాకూ బ్యాచ్ వుంది....మళ్ళీ ఇలా ప్రవర్తించారని మా చెల్లెలు చెప్పిందంటే మూకుమ్మడి సన్మానం చేయిస్తాను జాగ్రత్త!'' మొహం మీద కొట్టినట్టు చెప్పాలనుకున్న నాలుగు మాటలూ గడగడా చెప్పేసి చెల్లెలితో పాటు ముందుకు కదలిపోయాడతను.

నిశ్చేష్టులై నిలుచుండిపోయారు శేఖర్, అతని కొలీగ్స్.

ఎంత నీచంగా ఆమె మనసులో తను ముద్రించుకుపోయాడు! శేఖర్ కళ్ళు నీళ్ళతో నిండాయి.

తన దేవత, ఆమె అన్న మసక మసగ్గా కనిపించసాగారు అతనికి కన్నీళ్ళవల్ల!

(కలువబాల పక్షపత్రిక, జనవరి 1-15, 1987)*